cū filia dñe mee moziat̄ et oēs gra
uit̄ ſe affligāt? Nō ꝓpter me inquit
moziet̄ Intrāſ igit̄ manū puelle ap
p̄hendit et ſanā eā erexit Et cū vel
lent eā retiné nullaten⁹ acqeuit Cū
ergo iux̄ trecas ad miliare ſauina
veniſſʒ. dixit famule ſue vt modicū
pauſaret Et ecce q̄daʒ vir nobilis
noīe Licerius de ciuitate veniēs. di
xit eis Unde eſtis? Cui ſauina hic
ſū de ciuitate iſta Et ille Cur mēti/
ris. cū loquela tua te indicat eē pe
grinā? Et illa Dñe vere pegrina ſū
et frēʒ meū ſauinianū diu ꝗſitum
requiro Qui ait Uir ille quē q̄ris
añ paululū ꝑ xp̄o decollat⁹ eſt et
in tali loco ſepult⁹ Tūc ꝓſternens
ſe in ozōne ait Dñe qui me ſꝑ in ca
ſtitate ſuaſti. nō ꝑmittas me āpli⁹
diris itinerib⁹ fatigari nec me de lo
co iſto vlteri⁹ moueri. ꝯmendo tibi
famulā meā que ꝓpter me tanta ſu
ſtinuit Fratrēqʒ meū quē hic vide
re nō potui. fac vt in regno tuo vi/
dere merear Facta āt ozōe migra
uit ad dñm Qd̄ vidēs ei⁹ famula
cepit flere. qꝛ ad ſepeliendū neceſſa
ria nō habebat Predict⁹ aūt vir p̄
conē ꝑ ciuitatē miſit vt oēs ad ſepe
liendū mulierē pegrinam venirent
Qui venientes honozifice eā ſepeli
erūt hac q̄ʒ die fit feſtū ſancte Sa
uine que vxoz valentini militis fuit
et cū nollet ſacrificare ſb̄ Adriano
imperatoze decollata eſt.

De ſancto Lupo

Lupus apud aurelianū ex
genere regali ozt⁹ dū cunc/
ctis v̄tutib⁹ eniteret Seno
nenſis archiep̄s eſt elect⁹ Qui cum
omnia fere pauperib⁹ erogaret et
quadā die plurimos ad ꝯuiuia ſui
taſſet. cū vinū ad mediū prandiuʒ
nō haberet. ſic rñdit miniſtro. Cre/
do ꝙ de⁹ q̄ volatilia paſcit nr̄aʒ ꝑ
ficiet caritatē. Et ſtatim nunci⁹ affu
it q̄ centū vini modios p̄ fozib⁹ eſſe
nūciauit Cū omnes de curia ſibi
vehemēter detraherēt ꝙ virginem
dei filiā p̄deceſſozis ſui nimis imo/
derate amaret. cozā detrahētibus
ipaʒ v̄ginē apprehendēs. oſculat⁹
eſt eā dicens Nihil nocent homini
v̄ba aliena quē ꝓpria nō maculat
ꝯſcientia Quia eni ipaʒ deū arden
ter amare nouerat eā mente puriſſi
ma diligebat Cū rex frācoꝝ Lo
tari⁹ burgūdiā intrās ſeneſcallū ſu
um ꝯtra ſenoñ. direxiſſʒ vt ciuitatē
obſideret. ſanct⁹ lup⁹ eccleſiā ſancti
ſtephani ingreſſus campanā pulſa
ri fecit Quā hoſtes audiētes tant⁹
terroz inuaſit vt niſi fugerēt moztē
ſe euadere nō putarēt Tandē obtē
to regno burgundie cū rex aliū ſe/
neſcallū ſenoñ. miſiſſʒ et beat⁹ lup⁹
ei nō occurriſſet. indignatus nimis
adeo ipm apd̄ regeʒ infamauit vt
rex btm̄ lupū in exiliū deſtinaret. q̄
ibi doctria et miraculis valde emi
cuit Interea ſenoñ. quēdā ep̄m qui
locū ſc̄i lupi iuaſerat occidētes. vt
ſāct⁹ lup⁹ de exilio rediret a rege im
petrauerunt Quē rex vidēs exilio
tabefactū ita diuinit⁹ eſt mutat⁹ vt
cozam eo ꝓſtrat⁹ veniam peteret.
Multiſqʒ auctū munerib⁹ ſue reſtitu
it ciuitati Qui dū pariſi⁹ remearet
ei multa incarceratoꝝ turba aptis
oſtijs. ſolutiſqʒ vinculis obuiauit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quadā die dominica cū miſſaȝ ce
lebraret. lapſa eſt celit⁹ gēma in ei⁹
ſancto calice. quā rex inter ſuas re
liquias collocauit. Rex clotari⁹ au
diens ꝙ cāpana ſancti ſtephani in
ſono miram haberet dulcedinē mi
ſit vt pariſius deferretur vt ab ipo
ſepius audiret. Sed cū hoc ſancto
lupo diſplicuiſſȝ. mox vt de vrbe ſe
nonica delata eſt. ſoni ſui dulcedi
nem ꝓdidit. Quod rex audiens ſta
tim reſtitui iuſſit. Statiqȝ ſono red
dito inſonuit ſeptimo ab vrbe mili
ario. Jtaqȝ ſanctus lupus obuiam
ꝓrexit et quod dolēs ꝓdiderat cū
honore recepit. Nocte quadā cum
oraret inſtinctu dyaboli vehemen
ter ſiciens. iuſſit ſibi aquā frigidaȝ
deportari. Dolos autē intelligens
īimici. puluinar ſuū ſuper vas poſu
it et ibi dyabolū intus incluſit. qui
tota nocte vociferando vlulare ce
pit. Facto aūt mane qui eū tempta
re venerat in die ↄfuſus abceſſit.
Quadam nocte dum more ſolito
ciuitatis eccleſias circuiſſet. rediēs
domū audiuit clericos ſuos rixan
tes eo ꝙ cū mulierib⁹ fornicari vel
lent. Qui eccleſiam intrans pro eis
orauit et mox ab eis omnis ſtimu
lus tēptationis abceſſit. Veniētes
qȝ ante illum veniā poſtularūt. Tā
dem multis clarus virtutib⁹ in pa
ce quieuit. Floruit aūt circa annos
dñi. CCx.

De ſancto mamertino

Mamertinus ꝑus paganus
cum ydola quadā vice co
leret vnū oculū perdidit et
vna manus eius ariditatē incurrit.
Qui cū ſe deos offendiſſe putaret
et ad templum ad orandū ydola
ꝑgeret. obuiauit ei quidam vir reli
gioſus nomīe ſauinus qui eū vnde
tanta ſibi infirmitas acciderit req̄
ſiuit. Qui ait. deos meos offendi ⁊
ideo eos orare vado vt que michi
abſtulerūt irati. reddāt ꝓpiciȷ̄. Cui
ille reſpondit. Erras frater erras ſi
demōes deos putes ſed vade ad
ſanctū Germanū altiſſiodorenſem
epm̄ et ſi eius ↄſilio acq̄eueris cōti
nuo ſanus eris. Qui ſtatim iter ar
ripiēs venit ad ſepulcrū ſācti ama
toris epiſcopi et plurimoꝝ ſancto
rū. Receſſitqȝ ꝓpter pluuiam nocte
illa ad quandam cellulam ſuꝑ tum
bam ſancti ↄcordȷ̄ collatam. Cum
auteȝ obdormiuiſſet apparuit ei vi
ſio mirabilis ꝙ quidā ſcȝ vir venit
ad oſtium celle eius vocauitqȝ ſan
ctum ↄcordiū vt veniret ad feſtum
Quod ſanctus ꝑegrinus et ſanct⁹
amator cū alȷ̄s epiſcopis faciebāt.
Cui ille de tumulo reſpondit. Non
poſſū modo venire qȝ hoſpitē quē
dam me cuſtodire oportet ne a ſer
pentibus qui hic habitant occida
tur. Abiens ille que audierat nun
ciauit. Reuerſuſqȝ ait. Sancte ↄcor
di ſurge et veni et adduc tecum vi
iuuianū ſubdyaconē et vuianū ac
colitum vt officium ſuum faciant.
Alexander aūt hoſpiteȝ tuū cuſto
diet. Viſumqȝ eſt mamertino ꝙ ſā
ctus cōcordius apprehenſa manu.
duceret eum ſecū. Cūqȝ ad eos ve
niſſet dixit ei ſāctus amator. Quis
eſt iſte qui tecuȝ ingreſſus eſt? Qui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf